

Förundersökning avseende våldtäkt, mindre grovt brott, har pågått 2010 – 2017. Den 19 maj 2017 beslutade dåvarande förundersökningsledaren att lägga ned förundersökningen på grund av verkställighetsproblem, eftersom den som varit misstänkt inte fanns tillgänglig för verkställighet av det överlämningsbeslut som fattats i Storbritannien med anledning av en i Sverige utfärdad europeisk arresteringsorder. Detta verkställighetshinder undanröjdes den 11 april 2019, varefter målsägandebyråen yrkade att förundersökningen skulle återupptas.

Den 13 maj 2019 återupptogs förundersökningen.

Den återupptagna förundersökningen har främst inriktats på att komplettera såväl den muntliga som skriftliga bevisningen för att därefter ånyo bedöma det samlade bevisläget. Härvid har Högsta domstolens uttalanden om bevisvärdering i mål om sexualbrott beaktats.

BESLUT

Förundersökningen läggs ned.

Utgångspunkter för bevisvärderingen

I Sverige råder fri bevisprövning. Högsta domstolen har i flera avgöranden uttalat sig om bevisvärdering i mål om sexualbrott. Kortfattat innebär detta att det inte är tillräckligt att målsägandens berättelse är mer trovärdig än den misstänktes. Emellertid kan en trovärdig berättelse från målsäganden i förening med vad som i övrigt har framkommit vara tillräckligt för en fällande dom. Bedömningen bör därför till en början ta sikte på den bevisning som har åberopats till stöd för gärningspåståendet. Först om denna bevisning är tillräcklig ska den misstänktes berättelse och bevisningen som stöder denna värderas som motbevisning till det som lagts henne/honom till last.

I mål om sexualbrott är ofta den muntliga bevisningen av avgörande betydelse. Att lång tid förflutit sedan det misstänkta brottet eller att media rapporterat om det inträffade, är faktorer som kan påverka bevispersonens utsaga.

Bevisvärderingen i ärendet

Målsäganden har lämnat en trovärdig och tillförlitlig berättelse. Hennes utsaga är klar, lång och detaljrik.

Parterna har lämnat samstämmiga uppgifter i vissa delar medan de har helt olika uppfattning i andra delar.

Det kan konstateras att stödet för målsägandens uppgifter, och därmed för gärningspåståendet, numera bedöms ha försvagats i huvudsak på grund av den långa tid som förflutit sedan händelsen.

Vid en samlad bedömning finner jag att bevisläget har försvagats på ett sådant sätt att det inte längre finns anledning att fullfölja förundersökningen. Ytterligare utredning kan inte antas förändra bevisläget på ett avgörande sätt. Förundersökningen ska därför läggas ned.

Eva-Marie Persson